

ஷாவரங்கார முனிகளே

ஶரி:

(ஈ.)

ஶ்ரீமதூர்வசுதாயே நா: ।

மகஞங்கார முனிகள் சிருவதி களே ச.

ஶ்ரீவைஷ்ணவஸௌமானயே

॥ ஶ்ரீஶலைஶாட்யாபாலஸ்தோத்ரம் ॥

ஶ்ரீவைஶ்வரா வெள்ளபாக்யந்தில்

ஶ்ரீவைஶ்வராபாத்ரஸ்தோத்ரம்.

— : (०) : —

ஞ நோ மித्र இதீரயந்து கதிசிசுந் நோ ஷங்ந்யர்யே-
த்யேஷ் கேநந சத்தாஂ ஭ம பூநஸ்தநாட்யாபுந்திஷு ।
அங்காலையாலால்சோऽபி நாஸ்த, சத்த ஜிங்கா ஸமாஷேங்கேந
ஷ் நோ ரம்யவராயயத்துய மிராட் பூயாடிர்தீயாஸுசம் ॥ १ ॥

(பொழுதிப்புறை .) * ஸம் சேர மிக்க : * ஏன் தும்
பூந் சேர பலக்கவர்யா : ஏன் தும் சேரல்ல அவர்கள்
பூந்யே சேரல்லேக் சேரல்ல சுருக்கட்டும் : அடி சூ
அத்து அத்து சூய சுக்கிரில் கிழ்தும் ஆங்காதமில்லை ;
சேர தம்யல்லோபயக்க்ருயமிற்கட் பூயாத் * [மணவால
மிக்கே எங்கு சேரும்பூர்வகாக் கடவுள்] ஏன் து

வைபவம்—தநுப்தம்.

து சங்கு அவளரதம் ஆவருக்கி
(க)

கதிசி஦்ராஸானுஜே
மா஧வால்யுத ஹரே நாராயணீதரே ।
ந மா ஸ நிபதந கன் மடியே புன:
யவரோபயந்தமுனிரில்லாக்யீந கண்முதம் ॥ २ ॥

உங்கம் ரங்கமிறி பூதாத் தநுப்தங்கவாற்றியும் *
கற சாஸ்த்ரத்தை வாட்டுவதற்கும் திருமல் தும்மல்
இல் ரங்கம் : சங்கமேங்கியும், முத்தால் சாம எங்கிர்த்
தங்கே உத்தேச்சு வேஷம் வேஷம் ! ‘ஏமாதுணி !’
என்பாரும், கேசவ ! மதுவா ! ஏந்து பகவாநம் சேஷ
தாம் பண்ணுவாரும் தினங்குமில் பார் இருக்கட்டும்.
அப்படிப்பட்ட சேஷத்தங்கள் வாந்தாற்கில் விழுவேஷங்கள்
டர ! மணவாந்தாருமில்லாமலோ திருமலமே ஏனக்
குக் கர்ஜுமிருதமாரும். (ங)

இஶானோऽபி ந ஦ைவத் ந ச வியினோ வாஸவோ நாயீஸா
கி து ஶ्रீபதிரேக ஏவ மா஧வாராயணோ ஦ைவதம் ।
இத்யேவं கथயநித வீடிவகா : சில் மடியே புன:
ஸி஦்஧ாந்த ஸுஈங் வி஭ாதி வரயோமிந்஦ : பர ஦ைவதம் ॥ ३ ॥

“கிலன் பிரமன் இத்திரன் ஸ்வர்பன் இவர்கள் தூ
வாகும் தெம்வயன்று, புரிமக் காராபணனே பரதெம்வய
ஏன்று வைத்திகர்களின் வீத்தாக்க மிருக்காறும் அடியு

அன்னத்திற் பந்தை வித்தாந்தம் மணவாஸமாபுனிகளே
பாதேதம்விமங்கு. (ந.)

शक्तो नैव सापतिरसुमधुरेष्वक्तुयातो मनो
हर्तुं, किंतु परायारथभृतिभिर्वश्चामहे तद्रिशा ।
आचायो वस्योग्निराडिह शुष्टि स्वैरं समेत्य स्वयं
सूक्तीदिव्यसुधामयीरूपदिशन् विद्वन्मनः कर्यति ॥ ४ ॥

அம்பெருமானே பாதேதம்விமங்கு கொன்டாடப்
பட்டாலும் அப்பெருமான் செனிக்கெனிய சேஞ்சௌற்க
ளாலே விவேகிகளின் மனத்தைக் கவர வல்லவன்வன் ;
என் ? ஸ்ரீ வித்தாந் புராணம் பகவத்தை முதலீயவற்
தில் அப்பெருமானருளிச்செய்த நின்ப வீடுக்கிள் பல
இல்லைபோ எழுதிவைத்து பகவத்வாக்ஷமாக நம்மை வாஞ்சு
கிக்கிருஷ்ணத்தை ; மணவாஸமாபுனிகளே வென்னில்
அப்படியல்லாமல் கோகத் திருவாவதரித்தருளி அழுத
மன்ன மென்மொழிகளைத் தாமே பருளிச்செய்து அறிஞர்
களின் உள்ள த்தைக் கோள்ளை கொள்கின்றுர். (ஏ.)

ऐश्वर्यं किमपि प्रपद्य कतिचिलुक्ष्मीकटाक्षोदितं
हन्त ! स्वानभिमन्वते निरूपमान् कि नश्वरैश्वर्यंतः ।
अत्रामृतं च नित्यधोर्यमतुलं श्रीरम्ययोगीश्वर-
श्रीसूक्तचाहृपशोवधि निरवधि लब्ध्वा सुवर्ज्या वयस् ॥

சிலச் சம்பார்டாகந்தால்ரும் சிறிது சேல்வத் தொப்பெற்றுந் தங்களை உப்பற்றவர்களாக மநிக்கின்றார்கள்; அதை அழியுஞ் சேல்வத்தினால் என்னுறும்? உபய விடுகிறினும் சித்தபோக்குமும் எல்லைப்பற்றாதுமான கிடை அடியேலுக்குத் தெட்டத்திருக்கின்றது; அதை நிதிக்கு மணவாளமாழுஷிகளின் ஸ்ரீஸ்ரூபக்கிழென்று பொர்; அப்படிப்பட்ட நிதியைப் பெற்றுள்ள அடியேனே மிகவும் தன்மன்.

தத்தியோ மங்காந् புரா ரஷபதி: குபாஷ ஭ूத்யா சிதௌ
விஷாமிதமுஞ்சே விஷப இவ சந் வீரப்யமே நாவஹது ।
அநாயாமாய ஸோऽபிரமாநாய் ஦ிவிய் ஶுரு துர்த்யஜ்
ப்ரேஸு: அாவரயோगிந் பூர்ணதே விந்யத்ய ஧ந்யஸ்ஸா ॥ ६ ॥

எம்பெருமான் முன்று ராமானுமும் சங்கமிரா
அமும் அவதரித்து விச்வாஸித்ரீ ஸாக்தீபீசிபோஸ்வரர்
டத்தில் சித்தப்ரமுகிருக்கு, அவர்கள் ஜிதேந்த்ரியர்களன்
நிக்கே நித்தபஸம்ஸாக்களமிருக்கும் பழையப் பிறகு
தெரிக்குதொன்று அங்கோ! ஆசார்யத்வ பூர்த்தியில்லாத
இவர்களையா சாம் ஆசார்பராக வரித்தோமேன்று எம்
பெருமான் திருவுள்ளாம் வேறுப்புத்தேவிருக்குத்து. அக்
குறைபாடு அத்தாவதாகத்தில் நீத்துக்கொன்று விரும்பி
ஒருஏற்றும் விடவேண்டுமா ஆசார்பராப் போ விரும்பி
ஆசார்யத்வ புத்தியுமா... மணவாளமாழுஷிகளை
ஆசார்யராக வரித்து கருதக்குத்தாலுமினால்.

(ஈ)

एष श्रीवरयोगिराद्विशद्याक्षृडामणित्वप्रथा
धत्ते, सत्यमुपाधिरेष कल्पाऽप्यन्योचितो नैव हि ।
निस्मन्देहविपर्ययं सुलितिं व्यर्थोक्तिवैदेशिकं
सारस्वादुवचोमयं विवरणं विलयात्मस्यैव हि ॥ ७ ॥

மணவானமாழுங்கிளகு ஜித்தவாக் ஜிகாமணி
யென்கிறவிருது ப்ரஸித்தமானது; உண்ணமலில் இங்க
விருது இவரோருவர்க்கே நகுபேயன்றி மற்றவர்க்கும்
ஏற்காது. எனவில், எஞ்செலிக்க இடமில்லாமலும்
கிபரிதார்த்தங்கொள்ள வோட்டமாமும் வம்புவர்த்தை
கஞ்குச் சிறிதும் இடமில்க்காமலும் மிகவும் வீதமாய்
பரமபோக்கமான ஸ்ரீவிட்டிகள் கிம்பீய வியாக்கியா
னங்களை அனுப்பி செய்தவரென்கூ புகழ் மாழுங்கிள
குக்கே அனாதாரணமான்தே.

(अ)

(अथ वा इलोकान्तरम् ।)

एतत्पर्यवचो मदीयमनवं कणीमृतं श्रूयताम् ।
श्रीमत्सुन्दरयोगिनसुभूता द्विकिस्तदा सेव्यताम् ।
तत्ताद्गुणशेवधिर्गुरुवरो यः कोऽपि वा भूतले
भूतः किं भवितेति शुद्धधिष्ठौस्तद्विः क्षणं चिन्त्यताम् ॥

जனது செவிக்கினியதோர் செஞ்சிசால்லீக் கேள்ள
மின்; மணவானமாழுங்கிளின் மதுரமான ஸ்ரீவிட்டிக்
களை இடைவிட்டது ஜெவித்துப் பராகுங்கள்: அவரைப்

பேர்ந்த வேறாகியீர் இதோறும் இந்திலாலகில் அவர்களித்ததுண்டா? இவ்விஷாலையும் அவதரிக்க முடியுமா வென்று கண்முடியுமாயிரும்! சிறிது சிக்கித்துப்பாருக்கள்.

(அ)

ஶாந்திர்ந்திரிதீட்டா ஶுணங்ணா ஆவங்யகா ஦ேஹிநாஸு
 இத்யேவ வாஹா லி஖ாந்தி குதிபு ஸ்வீயாஸு ஶாம்஭ீயேதः ।
 தத்தாடமுணச்பா நிலயன் கோ வா முருஸ்யாடிதி
 ஸ்வாந்தே சிந்தயதா முனிவரவரே தித்யப்ரதிஷ்டோ மஷேத் ॥ ९ ॥

சமம் நமம் முதலீய ஆத்மகுணங்கள் சேதநர்க்குக்கு அவசியம் வேண்டியவைபென்றும் அவரவர்கள் தங்கள் நூல்களில் கப்பிரமாக எழுதிவைக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தத் திருக்குணங்கஞ்சகுக் கொள்கல்லான ஆசிரியர் யாவர்? என்று சிலர் சிக்கிக்கப் படுகிறார்கள் அவர்களின் உள்ளத்தில் மணவாணமாமுனிசனே குடி கொண்டிருக்கக் கூடியவர். மரமுனிசனைப் பேர்ந்த சமதமஸம்பாநர் வோசேருகுவருமில்த.

(ஆ)

அந்தார்ணிவராநமத்ஸராதியஸ்தீத்ய விஜாபயே
 பிரேக்ஷத்வே நது ஭ூயரீர்புருவர்ஸ்தீர்தை; பிரணீதா: குதிதா: ।
 ஶ்ரீம஦்஭்யவரோபயந்தமுனிராத்ஶ்ரீஸுத்திஸௌவாடிவ
 கிஂ கஸ்யாபி முருஜமஸ்ய வசஸி பிரேக்ஷி ஸ்குட்ட கஷ்யதாஸு ॥

அன்னதை மற்ற வித்வாண்களை மற்ற பணிக்கு ஒன்று விண்ணப்பம் செய்கிறேன்; மீண்டும் பண்டால் முசரியர்கள்

இயற்றிய பல நால்களைப் பர்த்தினிறுக்கிடிர்களே ; மணவான மாழுனிகளின் ஸ்ரீஸ்லூர்த்திகளி துள்ள இன்சலை எந்த ஆசிரியருடைய திருவாக்கிளாலது கண்டதுண்டா ? உள்ளவாறுரையிர் , .

(க௦)

தம் கேவலமேகமேவ வசஸா ஸ்வியேந ஸ்தாய-

ந்தாசார்யா : கதிசித் கிமஸ்த ஫ணிதௌ தேபாம் கூடுதே தூணாது ।

भस्तुच्छन्न इवानलो गुरुवरो रम्योपयन्ता मुनिः

स्वादिष्टैवचनैर्विनिन्दनकथावैदेशिकैभीसते ॥ ११ ॥

சில ஆசரியர்கள் தங்கள் வரக்கிணுல் டம்பத்தை மாத்திரமே வெளியிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுடைய வரக்குக்களில் பேரும்பாலும் பரங்கிதை தவிர வேறு என்ன கரணமுடியும் ? கீற்புத்த கெருப்பு என்னும் படியான மணவானமாழுனிகள் ஒருவரே பரங்கிதை லேசுபுமற்ற பரமபோக்ய ஸ்ரீஜாலக்திஜை யருளிச்செய்த வர்.

(கங)

அந்தமீனஸமன்யதேவ த஥ா வான்யன்யதேவ தூவ-

ந்தந்யே ஸ்வியனிவந்஧னேபு, வஹஶோ தக்ஷா அமீ வஶனே ।

தாட்டுருஞ்ணாந்஧லேஶவிபுர: காந்தோபயன்தா முனிஃ

ஶ்ரீரங்஗ேஶதப: புல் விஜயதே ஸத்துக்காந்தே ஸதா ॥ १२ ॥

மற்றுபோர்கள் செஞ்சில் ஒன்றைவத்துக் கொண்டு வரக்கில் வெளியிடுபவர்களால் நால்கள் எழுதிப் போகுவார்கள் ; பேரும்பாலும் அவர்

கன் என்சிக்க வல்லவர்கள் ; அப்படிப்பட்ட துர்க்குண
லேசமும் அற்றவாரன மணவாளமாழிகள் ஸ்ரீரங்க
நாதனுடைய தவப்பயனுடை தோன்றினவர் ; அவர் எப்
பேரதும் பக்தர்களின் உள்ளத்துந்தார். (கா)

யஸ்ர்வை
இதி பிரதி஦ிமगமது ய ரஜராடாத்ரயது
யேநாரஹ்யத ஦ர்ஶன யதிபதே யஸ்மை நதி ஶ்ரேயஸி ।
யஸ்மாஜாஸ்த்யாதிகோ யுரு ; யுவி சிர யஸ்யை மன்னோ ஜயி
யஸ்மிந् ஸந்த ஸமே யுணா வரயர் யோ஗ிஶ்வர் த ஸ்தும : ||

(இதுதானோகத்தில் ஏழு வேற்றுமைகளும் வரிசை
ஏக வரும்படி தொடையழகு காண்க.) எவர் எவ்வள்ளு
ஷன்று புகழ்பெற்றுவேர், எவ்வர ஸ்ரீரங்க நாதன்
ஆசர்மாகக் கோண்டானே, எவ்வரால் ஸ்ரீராமராஜ
தர்சம் காக்கப்பட்டதோ, எவர்பெருட்டு சமஸ்காரம்
கன்மைபயக்குமேர, எவ்வரக்காட்டி யம் சேம்பட்ட
ஆசாரியர் இல்லையேர, எவ்வுடைய தலையன் இவ்வுல
கில் எஞ்ஞான்றும் வேற்றியேற்று வினங்குமேர, எவரி
த்தில் வகல நிருக்குண்டாக்கும் பொறுத்தியுள்ளவரோ
அந்த மணவாளமாழிகளைப் போற்றுவதேரும்.

அாகார வரயோಗிநஸும்யுர் க்ஷீரோட்யேஸ்யோடர
வேதோஹரிணமாடிதீயமனநாம் ஸெவேத வாஸ : கா ।
இத்யேவே சுசிராடிசிந்தய வழா ஦ீன் பூதாது ச மா
ஹ ஹ யஶ்ரிதாத்மாஶு குப்யாக்ராத்த யோ஗ி மஹாந् ॥

மணவராமாபூணிகளின் பாற்றடல் பேரன்று பரம
பேரக்யான திருமேனியை அடியேன் எப்போது வெளிக்
ங்கப்பெறுவேனன்று கெடுக்காளரக்க கண்ணவீர் கிட்டமுது
கைக்குக்கூடுதலேன் ; அங்குளே துவண்டு கிடக்க அடியே
ஞாக்கு மாழுணிகள் ஜூயோவென்றிரங்கி அருள்செய்த
படியை என் சீரல்லுவேன் ? அவரோ மஹான். (கஷ)

एथयं किञ्चन वच्चिम कर्णकुहरे सानन्दमाकर्ण्यतां
यस्तत्त्वत्रयटीकया महितया सर्वज्ञभावं निजम् ।
विख्यातं व्यतनोत्तमेनमतुलं कान्तोपयन्त्राहृष्यं
योगीन्द्रं सततं निघत्त हृदये नास्त्यन्यतो धन्यता ॥१५॥

காதோடு ஒரு இன்சௌல் சேரல்லுகேன் கேள்ள
என் : இன்னை லோகாசாரர்பர் அருளிச்செய்த தத்வத்ர
வத்திற்கு மிகச்சிறக்க வியாக்கிப்பானத்தை யருளிச்செய்து
தம்முடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை விளக்கக் காட்டியருளின
மணவராமாபூணிகளையே அங்கு தம் சிங்கத செய்யின்;
வேறுவழிபால் ஜுன்மம் கருதாரத்தமாக விரகில்லை. (கஷ)

आकाशे यदि विथिपन्ति पृथुका जम्बालमेतानता
किं वोभोति, निरीक्षते किल जनससर्वोऽपि चर्यामिमाम् ।
स्यादेवं ननु रम्ययोगिकणितिष्वन्यैरधन्यैर्मुद्धा
निन्दावाग्विततिर्जडःः प्रलयिता स्वानर्थदा केवलम् ॥ १६ ॥

கிறுவர்கள் (அவ்வேகிகள்) சேற்றையடித்து ஆகா
2

10 மணவாளமாழுவிகள் வேப்பலம்—அழைப்பதம்.

சத்தில் விட்டெற்றக்கால் என்னுகிற தென்பதை அணைவரும் கரணத் தட்டில்லையே. மணவாளமாழுவிகள் விழுத்திலும் இதை விடாய்வே கரணத்தரும். சருங்கிலே நிருவில்தாச் மரபுவிகளின் அழுதபோழிகளில் குஷ்ணைகளைப் பிதற்றுவது அவர்களுக்கே அநர்த்தத்தை விளைக்குமதாம். (கஞ)

तं तं देशिकमादरेण महता तृष्णपतो धीमताम्
आचार्यानपरान्विहाय तमिमं सेवध्यमित्येव गीः ।
प्रादुभांशसुर्पति, नैवमधुना शीर्ण्ययोगीशरं
स्तोऽप्येषोऽहमदो करोमि शपथं नान्यो गुरुर्वस्तुतः ॥ १७ ॥

உலகில் புத்திமாண்கள் அந்தக்க ஆசாரியர்கள் துக்கிக்கும்போது “மற்ற ஆசாரியர்களை விட்டு இவ்வரசிரியர்களே தொழுக்கள்” என்று சொல்லுவதுண்டு; அத்தேவன் மணவாளமாழுவிகளைத் துக்கிப்பது அந்தமுறையைவில் அல்ல; உண்மையில் மரபுவிகளைத் தவிர வேறு ஆசாரியர் இல்லை வென்று ஆணையிட்டுரப்பேன்.

रङ्गी यस्य गुणान् स्वयं हि सुनिरं संमृद्धय शिष्योऽभवत्
तस्मिन् रम्यवरोपयन्तुयमिनि प्रकाविक्कयणीये ।
आचार्यत्वसमापनं तु समभूदित्येव सर्वं विदुः
तस्मादेव सुधीरमन् हि यपे नान्योऽस्त्वतो देशिकः ॥ १८ ॥

ஸ்ரீரங்கநாதன் மாவௌராந் மணவாளமாழுவிகளின்

திருக்குணங்களை செடியான் ஆராய்ந்து கேள்கி சிறப
ஞானே அந்த மாழனிகளுக்குப் பிறகு வேறொரு ஆரா
யர் இருக்கக் கூடாதென்று அவர்களே ஆசார்ய பரம்
பகரைய ஸ்யாப்தி செய்துவிட்டான்; (அதாவது) பறு
வாசாரியர்கள் என்கிற விபபதேசம் மாழனிகளை
முற்றுப்புள்ளி யடைக்கிட்டது. இவ்விஷயம் உலகமேல்
லாம் அறிக்கெடுத்தால்லால் மாழனிகளுக்கு மேற்பட்ட
ஆசார்யர் இல்லையன்று அடியேன் அனாரித்து கூறு
கின்றேன். (க.ஏ.)

அत்யாத்யர்யமஹிஷஸ்த்திமஹितாமாசார்யचிதாங்கா
லோகாசார்யஸஹோదரப்ரக்஥ிதாஂ ஦ிவ்யாஂ குதித் வ்யாகரோத் ।
விஶ்வரूபாதயशா வரோ முனிவரோ வ்யாரूபாமிமாஂ ஶ்ரேயஸீ
ஸ்வாதிஷ்டாஂ ஸதத் நிஷேஷம் ஭ஜத பிராஹ்மப்ராந்தம् ॥ १९ ॥

பிள்ளை லோகாசார்யரின் திருத்தம்பியரான அழ
கிய மணவாளர்பேருமான் காவனுர் அருளிச்செய்த
ஆசார்யத்திற்குதயமென்னும் திவ்யக்காந்தத்தை உலகம்
கிளைந்த புகழாளரான மணவாளமாழனிகள் வியாக்கி
யாகிரித்தருளினார்; பரமபோக்யமான அந்த விபாக்கியா
னத்தை இடைவிட்டாது கேள்வதால் ஸ்வாதந்த்ராகப்
பேறலாம். (க.ஏ.)

மந்஦ாநாமபி ஹ்ரஸ்பிதி஭ாடு விஶாணயந்திரிங்஗ோ
भूयिष्ठा भुवि कैवलं कलणया दक्षा समुद्जीवयन् ।

12 மணவாளமாழனிகள் வைபவம்—அடுபந்தம்.

ஆசாயோ வரயோಗிராடநுபஸோ வாதஸல்யங்காராஞ்சிதி:
பிரா஦ாயா யதிராஜஞ்சிதமிமா கண்டே குருஷ்வ் ஸ்தா ॥

அறிவிலிருக்குங்கூட மிகாற்ற ஸ்தோஷத்தை
விளைக்கவல்ல பல மீஜாடுக்கிளைத் தமந சிர்ஜேஷதூக
க்ருபபமினுலேயே யனித்து உலகத்தை உய்வித்தகருங்பவ
ராஜ மணவாளமாழனிகள் திருவாய்மலர்க்கருளிய
யதிராஜவிமச்சியக் கண்டபாடம் செய்த ஸ்தா அது
ஸங்கிழுங்கள். (20)

஧ந்யாஸ்ஸாம ஸ்தேதி யே குதுகினஸ்தேதாகார்ய்தா
ஶரீவா஗்஭ூபணநாமக் குதியர் லௌகார்யஸ்தாந்திதஸ் ।
ஶ்ரீமாந்திராயந்துயமிராஹ்ந்யா஖்யாநர்த்தாஞ்சித
ஶஶ்வேஶிக்ஸஜி஧ீ ப஠த மோ நேத: பரா ஧ந்யதா ॥ 21 ॥

ஏப்போதும் ஏப்ப பாக்ஷர்மிகாலாகவே மிருக
வே அனுபோதும் விருப்புகூடமீர! செங்கிள்; மண
வாஸபமாழனிக்காலுமிருப்பது வியாக்கமாக்குதோகூட
முதிர்ச்சாபுதா நிவ்யசாஸ்த்ரத்தை ஆசார்ய ஸ்தேதியில்
அடுக்காடு. செங்கிழுங்கள்; இதுவே பரமபாக்யம்; இதற்கு
செற்பட்ட பாக்யமில்லை. (21)

இப்பீடுருந்தாரங் ஶமदமோதந்வந்தமன்யாடஶ-
பிராஶோந்திமப்ரமேயவி஭வ் ஶரீரந்யாஶரஸ் ।
முக்தவாதந்ய யுருமேகமாஶ்ரயதி யஸ்துபிஸ்து கா நாஸ மோ:
தஸ்ய ஸ்யாத्? பரமார்஥வேதநக்யா ந ஸ்யாத்தி தஸ்யாயுஷி ॥

* பிறர்மி அக்கம் பொருளையிலாப் பெருமைபெற்று
சமதமக்கடலரக விளக்குகின்ற மணவரளமாழுவிகளை
கிட்டு வேலெழுரு ஆசாரியரை ஆர்யரிக்கின்றவற்கு என்
எத்திருப்தியுண்டாரும்? அன்னவற்கு ஆயுள் முழுவதி
ஆம் உண்ணமைப். பொருள்களை யுனர்வதற்கு ப்ரஸக்தி
யில்லையாகுமன்றே.

भङ्गो नैव कदाऽपि कुञ्चिदपि श्रीरम्ययोगीषितुः
मन्त्रस्य श्लितिमण्डलेऽन् भवतीत्येतत्तु तच्यं परस् ।
सम्यक् चिन्तयतां विशुद्धमनसां चित्ते न तावदगुरुः
कोऽप्यन्यो चिनिधातुमहेति पदं पश्यन्तु निर्मलसराः ॥

மணவரளமாழுவிகளின் தனி ॥ அக்கு இப்புமண்ட-
லத்தில் தூரிடத்திலும் ஒருபோதும் பக்கம் விளைவதில்லை
யென்கிற இந்த தத்துவத்தை என்று உணரவுள்ள மறைஞ
களின் மனத்தில் மரமுளிகள் தவிர மற்றெழுரு ஆசாரியர்
ஆடவைக்க முடியுமோ? அஜடைய வற்றவர்கள் இதைன்
ஆராய்க்கு பார்க்க.

अन्यार्थार्थकदम्बकानि वहुशो विद्धिष्य निस्साध्वसं
नासाभिः क्वचिदप्यपार्थकणिकाऽप्यत्राभ्यधायीति च ।
संलिख्य प्रसभं प्रवञ्चय यशसा तुङ्गाश सन्ति क्षितौ
सन्त्वेते, मुनिरेष एव परमः प्रामाणिकाग्रेसरः ॥ २४ ॥

கிலர் தங்கள் சுவாட்சளில் தப்பான அர்த்தங்களையே
கூசாயல் பெரும்பாலும் எழுதிவைத்து, அவ்வளவேர்கு

கில்லமல் “இதில் தப்பான அர்த்தம் ஒன்றூட இல்லை ; ஏல்லாம் மஹாப்ரமாணிகயான அர்த்தமே எழுதிவைத் தோம்” என்றும் ஜடே யுடேபெழுதி உலகத்தை வஞ்சி திட்டுக் கீர்த்தி பெறுவாரானார் ; அன்னவர்கள் கிடக்க ; மணவாள மாழனிகளோருவரே பெருமானி கர்களில் தலைவர். (24)

कथित्वाभिह वेति तत्त्वत इति श्रीवासुदेवः पुरा
गीतायां ननु गायत्रिस तदत् यादुर्यभूत्र खितौ ।
श्रीमद्रम्यवरोपयन्त्रयमिराडेको शुद्धतत्त्ववित्
तत्सूक्तिप्रवणा वयं च कातिविचारज्ञभावास्पदम् ॥ २५ ॥

கீதாயில் கண்ணப்பிரான் * கச்சிளமாம் வேததி தத்வத : * என்று என்றைக்கொ சொல்லி வைத்தான் ; ‘தன்னை யுன்னபடி யதியவல்லவர் யாரோவோராவர்’ என்று சொன்ன அந்த கீதாயில்படி மணவாளமாழனிகளோருவரே தத்வங்களுரைத் திருங்கநித்தவர் ; அவருடைய ஸ்ரீவால்க்கிரகில் ப்ரதயங்கை முடையாமுக்கும் தத்வங்குபாவலை உதியேற்றாம். (25)

तर्कव्याकरणादितत्त्वनिवेद्ये वैदुष्यमन्यादर्जं
स्पष्टीकर्तुमलं यदीयविशदव्याकरणवैवर्यहो ।
तेनानेन वरोपयन्त्रयमिना प्रोत्कां गहस्यत्रय-
व्याख्यां चिन्तय सन्ततं हृदय है ! यद्वैभवं विशुतम् ॥
தர்க்கம் விப்ரகரணம் முதலான ஒன்று சாஸ்த்ரங்

களிலும் சிகாந்த பரங்குத்தவத்தை ஸ்பஷ்டயாகக் காட்ட வல்ல விவரக்கியானங்களை மருவிச் செய்தவரான மணவரனமாறுவிகள் திருவாடம் மலர்த்தருவிய கிகளில் புகழ் வரங்கத முழுக்குப்படி விவரக்கியானத்தை கொஞ்சே ! இடையருது அதால்கிப்பாயாக .

(உ.ஏ)

யस्य स्वाहूवचस्तिष्वलुपमा ग्रामाणिकत्वप्रथा

यसि नार्जिवम द्वितीयम मिति विभ्राजते विश्रुतम् ।
यो लोकार्यं गुरुक्तिरक्षणकृते जग्ने स रम्यो मुनिः
श्रीरङ्गेशमनोहरो विजयते चित्ते ममैवानिशम् ॥ २७ ॥

தம்புடைய பரமதூரமான ஸ்ரீங்கலேகளில் தமது பரமப்ரமாணிகத்தவத்தை விளக்கவைத்தவரும், குழல்புத்தியின்றிக்கே ருஜு-புத்தியாயிருப்பவரும், பின்னை முலகசிரியருடைய ஸ்ரீங்கலேக்கிளைக் காக்கவே அவதரித்த வரும், ஸ்ரீரங்காததுடைய உள்ளத்தைக் கொள்ளை கேரண்டவருமான மணவரனமாறுவிகள் எனது உள்ளத் துன்னே யுறைகின்றார் .

(உ.ஏ)

आदावादिभुजङ्गमोऽथ समभूत्योमित्रिनामा ततः

श्रीरामानुजयोगिराहृभवत्यथाहरो योगिराहृ ।
इत्येवं ह्यवतारतत्त्वमस्तिलाससन्तो गृणन्ति रक्षु
यस्याचार्यमणौः, स एष मुनिराहृत्यै ममापाहरत् ॥

முதலில் ஆந்தோநுமிருந்து பிறகு இளையபெருமாராகவும் அதன்பிறகு எம்பெருமாராகவும் அதற்குப்

16 மணவாளமாழுனிகள் வைபவம்—அழுபந்தம்.

இறகு மணவாளமாழுனிகளைகவும் இங்களே அடைவே
திருவுதாரமாழுனிகள் உண்மையுணர்த்து
பேசப்பெற்ற மாழுனிகள் அடியே துடைய அக
விருணப் போக்கியருளினார். (உற)

दक्षाससन्ति परश्चतः कविचरा द्वितीष्णाभ्यन्तरे
निर्मातुं बहूवन्धबृन्दभरिता बह्नीः कृतीरस्तु तत् ।
श्रीमत्सुन्दरयोगिदिव्यफणितिष्वेकाक्षरस्याग्रतः
नैव स्थातुमलं समस्तकृतयथैकीभवन्त्योऽपि ताः ॥ २९ ॥

ஆஶசரியான பஞ்சங்கஞ்சநன் காட்டி பல கவிதை
களைக் கணப்பொழுதில் இயற்றவல்ல கவிச்சோஷ்டர்கள்
பலர் இங்கலக்டுனர்; இது கிடக்கட்டும். அவற்றால்
ஏன்னபயன்? அவையெல்லாம் ஒன்று காட்டுவதும் மண
வாளமாழுனிகளின் அழுதமேன்மொழிகளில் ஒரு அச்சு
ஏத்திற்கு இணையாகவேன்பது உத்தியம். (உக)

इद्ये सन्ततमण्डीयहृदये रम्योपयन्ता गुनिः
दुर्घोदध्युपमेयसुन्दरतनुस्वच्छप्रभां भासयन् ।
या स्वानेऽपि सुदूर्लभा मम पुनर्जीव्रदशायां कचित्
प्रादाद्भूतदर्शनं दुरितगद्युन्मूलनं पावनम् ॥ ३० ॥

மணவாளமாழுனிகள் பாற்காட்டி போன்ற தமது
திருமேனியெருளியை என்னென்றிதினுள்ளே விளக்கக்
க்காட்டியருளர் வின்று கொண்டு வேலைவாரதிக்கின்றார்.
ஏன்கிறுங்காண வரிதான் அந்திருமேனிவிளக்கத்தைப்

ஏற்கியேன் கணவி, காஞ்சமாறு அருள்செய்த அதிசமம்
ஈன்னே.!

(ஈ)

ஶஞ்சேய யदி ஜாது சி஦ிவமஹ் தநாபி ரம்யோபய-
ந்தா சார்யஸ்ய படா முஜந்மஸவிஷே ஸார்வஸபர்யாஶ்ரந् ।
தல்ஸா ஦ுக்திநிஷேவணீகரசிகோ வர்தேய நோ சை வெங்குவ
மித்தா ஭ாஸ்கரமண்டல் பூநரபி பிரலாகதஸ்யா ஷுவஸ் ॥ ३१ ॥

இருக்கால் அழியேன் பரமபதத்திற்குச் செல்லேங்கின் அங்கும் மணவாளமாழுஷாக்களின் திருவடி வாரத்
க்லேபே வைகல் கைக்கரியங்களைப் பொற்றுக்கொண்டு
அவருடைய மதுத ஸ்ரீவௌக்கிளையே அதாபவித்துக்
கோண்டு வாழுக்கடவேன்; இவ்விவாசில் வாடிரயாண்ட-
லத்தைப் போக்கு கொண்டு மீண்டும் இங் லிலாலகுக்கே
வந்து விடுவேன்கள்பது திண்ணம்.

(ஈக)

உவ்யாமத ஜனிருஷுபிதத்தமேத்யாஹுமீஹாந்தோऽஶிவலா:
஦ாஸஸ்யாஸ்ய து சேதஸே ந ஖லு ஸா வணோசதே வரதுத: |
யஸா ஦த் ஶுவி ஶிதோऽப்யஹமஹே ரம்யோபயந்துமூனே:
ஶ்ரீமுக்காஷ்மமாந்திரீயமமூத் சூபந் ஸதா ஹர்ஷமாக् ॥ ३२ ॥

இவ்விருள்தருமாநுரத்தில் பிரப்பு வெறுக்கத்தக்க
தென்று பெரியார்கள் கூறுகின்றுக்களென்னிறும் அது
அழியேனுக்கு குகிக்கவில்லை; என்னில், அழியேன்
இவ்வில்லை இருந்துகிருக்கின்றும் மணவாள மருஷாக்களின்
திவ்யானாக்கி முத்தந்தையே பருதிக்கோண்டு எப்போ

18 மணவாளமாழுவிகள் வைப்பாம்—அதுபந்தும்.

தும் ஆனக்தசாமியாகவே பிரூக்கினால்இரு! (துங்பழு
வீட்டானால்இரு இவ்விலகுவாற்றுக்கை வெறுக்கத்தக்கது.)

(அथ வா ஜ்ஞாகாந்தரஸ் ।)

உக்கு யஞ்சிடுவேரிணா ஭ாவதா நஷ்டேத்கலி; பக்யதே-
ல்யாஜாயே ஸ்வஸமீகிதே. யதிபதேவ்வூதா ததித்யுந்துதே ।
எ ஶ்ரீமாந् யதிராட்சோ ஶுநிவரோ ஭ூத்வா ஸ்வகுத்யே பூநः;
நிஶ்சேஷ பிரஸமாந்ய, தா ஶ஠ஜிதஸ்யூக்தி யதாயீ டயதாது ॥

“மீமாந்திர தயதா திருவாம்மோழியில் “‘கல்யுங்
கெடுங் கண்டுகொண்டின்’” என்றாருளிச்சேம்தது எம்
பெருமானுரை சேங்கி பெங்பச்சுகள். அங்கேம்பெருமா
னுர் தாமே மீன்டிம் மணவாளமாழுவிகளாகத் திருவவ
தரித்தகருளிக் கலி வித்தாங்களமாக்கி ஸ்வக்குத்துத்தக்
குநாபாரச்சேம்து தலைக்கட்டு. அங்காழுவர் முதிலுக்
தினை யதாத்தமாக்கி வாருவினுர். (ஏது)

ஏது யாதி நகார ஏதுமியதே ஏது நகார; காசித
கி ஭ூய:காயனென! பானிநியூனெஸ்தானே வகுந்தியது; ।
டத்யேத, பிரதிதப்ரமாவகரபீரிந்துகிருதாகரே
நைவ வியத்யாந்துகெக்கபிகாட்பாலக்ஷ்யதே லக்ஷ்யதாஸ் ॥३४॥

பாணிக் முனிவிள் சாவுத்தமார வியாகரனாத்தில்
ஷப்ரித்தங்கள் பல காணப்படுகின்றன. ஈ - காரி - ஜ - காருமாம்
மாற்றுவிடும், ஓ - காரி - ஏ - காருமாம் மாற்றுவிடும். (பிர

கந்தி, ப்ரவாயதி. வி - விதோத, விதோதே. இத்யாதி
கன் காண்க.) மணவாளமாடுவிசின் திருவாக்ஞக
வில் இக்குனை ஒரு விபரிதங்கட்டக் காணமுடியாது.
எதுவும் பதாவத்தாகவே விருக்ஞம். இது சரடுக்கி. (ந.ஏ)

அவேஶं ஸகலாய சுரிணாய; காஸாஸ்முஷ்யாஸ்தथா

நாயாயா ஏரநஶ சல்யமத்து: அரம்யயோगிஶ்வரே ।

யதா டாவிட்ஸ்ராதாமாதலீஸ்மாண்யஸ்வரஸ்வம-

யேஶு காஸவி ஸூதிஸ்தாதுடையெவ நிர்஧ாரிதாம் ॥ ३५ ॥

பொப்பங்காரர் முதலாஜ ஆற்வார்களைனவரும் முடிமக்
காதபுனிகள் முதலாஜ ஆற்வார்களைனவரும் மணவாள
மாடுவிசின் பக்காலில் ஆவேஶத்தான் என்னலாம்; அல்
எது, வட்டோழி செஞ்சோழி மறைகளின் பாக்க ஸர்
வள்ளவும் தன்றுசேர்க்கு மாடுவிகளாக வழிவு புண்டு
உடித்தது என்று கீழ்க்காண்கட்டுள்ளே. (ந.ஏ)

ரக்ஷா஧ீஶரமாண்ததிரஹோ ரம்யோபயந்தா யமீ-

த்யாஸ்யா லோகவிலக்ஷணா ஸும஧ுரா ஸங்஗ூஷ ஜே ஭ுவி ।

க்ஷயேஷா பிதிபதிரேவ மநஸி ப்ரோஜுஸ்மதே மாஸகே

भूयिष्ठाऽस्त्युपपत्तिरत्र नियतं सिद्धान्तं एषोऽनघः ॥ ३६ ॥

ஸ்ரீகாலேசுதபாபாந் பாக்க பாப்பாக்கே மண
வாள காமுனிகளைக்கி திருஞாமன் கொண்டு உலகில்
அவநித்தது என்கி ப்ரதிபத்தியே அடியேனது

20 மண்வாளமாருவிகள் வேவெவும்—அநுட்பம்.

ஒன்றில் கோழுக்குள்ளடோக்குள்ளது; இவ் விழுது
கிள் அநிகமண உபயத்தி ரீரும்பதால் இதுவே நிட்டான
வித்தாக்கமாக கடுக்கும். (கா. ५)

ஏத்வே வாயத இத்யுஶாச விவுஷ: கௌர්பாதி ய: பஞ்சே
தஸ்ய ஶ்ரீமதி மா஧வே ஹடியங் வேர் பிஸி஦்வ் வத ।
தாடக்ஷ் வரயோगிக்ஷ்யசரணதுந்தோऽபி யே வி஭்ரதே
வி஦்வாஂஸோऽபி மஹந்து தே கிஸு தத: ? ஶோச்யா ஹி தேஷா ஗திஃ॥

மா஧வ பண்டிகரென்று புகழ் பேற்ற அப்புவதேயீ
தர் காராயண காமந்தக சிவபாரமாக கமிப்பிக்கவே என்று
மேன்று சிரமப்பட்டு ‘ஞத்வம் பாதிக்கிறது’ என்று
சொல்லிக் கூறவேற்றர் என்று ப்ராஹித்தமான விழு
ஷம். அவர்க்கு ஸ்ரீமாத் காராயணவிடத்தில் இருந்த தலை
ஷம் உலகமறிக்கத்தே. அதனால் காராயண நுக்கு குரு
குருவி கேர்க்கதாகவில்லை. இதுபோன்றை, வித்வான்க
ளென்று பேர் பண்டிக மீர்கள் மணவானப்பழுவிக
விடத்தில் மாசுக்கியம் கொண்டாதும் அதனால் குறை
யான்றுவில்லை; அன்னவர்கள் படும் பாடு சொல்லவே
ஏனுமோ? (கா. ६)

அல்லியான ஹம்஦ிதிய யஶஸ் ஶ்ரீரம்யயோగிஶ்வர்
ஸ்துல்ய ஭க்தி஧னை: ஸ்துவங்குடிந் ஜிஹேமி நீவால்யா! ।
யஸ்மாद்ஸ்ய ஗ுருத்தமஸ்ய ஸகல் மாஹாத்ம்யஸார் கிதௌ
அஸ்யா ஦ாஸஜனோऽயமேஷ விஶாद் விஜாதுமஹோऽமஹத् ॥ ३८ ॥

உலகம் நிறைக்க புகழுஶ்வரன் மணவான மரமுனிகளை
பக்தியிற் சிறந்த மஹாஞ்சன் துதிக்கவே அனுமே யன்றி
கீர்ணேன் நிறைப்பான்றுமிலேன் துதிப்பது தகுநியே
யன்று; ஆயினும் அடியேன் ஓயாமல் அவற்றையே துதித்
துக்கொண்டிருக்கிறேன்; இதற்காக ஏன் சிறிதும் வேட
கப்படுகின்றிலேன்; ஏனோலில், மரமுனிகளின் ஸகல
வைபவங்களையும் உள்ளபடி புணர இவ்வுலகத்துவுள் அடியே
யேன்றுவரே பாக்டரி பெற்றேன்றனரே.

(நட)

वस्त्रीतुल्यवलग्नशालिलनाशेषादिभोगे सुखं
जागर्तीत्यभिमन्त्रे जडजनाः क्षुद्रं हि तेषां सुखम् ।
श्रीरङ्गेशगुरुत्तमस्य यमिनः श्रीसुक्तिरत्नाकरे
गाहंगाहमयोपभोगफलितान् हणीन् भजामौ वयम् ॥ २९ ॥

வஸ்திசேர்துண்ணிடை மாதர்களோடு அணைவதனால்
இன்பமுள்ளதன்று சீர்கள் கிணக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்பமிருக்கலாம்; ஆனால் அது மிகவும் அற்பமானது; ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஆசர்பர்க அமைக்க மணவான மரமுனிகளின் ஸ்ரீஸ்ரூபத்தைக் காக்கத்தில் ஆழ்ந்து
அமிழ்த்து உலகிலுள்ள ஸகலவித பேரகங்கள்கும் நகர்
வேரம் யாம்.

(நாந)

अन्यान्येष्वमितेषु लौकिकतया रूपातेषु कायोत्करे-
प्यासक्तया विगलत्यहो वहुतमः कालो वृथा देहिनाम् ।

ஸ்வாமிந् ஸுந்஦ரயோगிவர்ய ! அவத : பாடாங்யோ ; பிரயீயே
भावन्कोस्तिनिषेचणैकरणिक ; கால் நயேயं நிஜम् ॥ ४० ॥

உலகில் ஓவ்வொருவர்க்கும் வெளக்கமான பலபல
காரியங்களில் ருப்பதால் அவற்றில் போது பேரக்க கேட்கு
அழிக்காலம் வீட்டுக்கவே கழிக்கு போகிறது ; மணவாள
மாழனிகளே ! அடிபேறுக்கு அப்படியல்லாமல் தேவரி
ருடைய தில்ல ஸ்ரீவாக்ரந்திகளிலேபே ஸ்ரீல காலமும்
செல்லும்படி அதூன் புரிய வேணுமேன்று நிருவா
வாரத்தில் வேண்டுக்கொள்கிறேன். (४०)

மञ்ஜीராதிசத்பாட்யும்வனிதாஸ்சாரகாலோடித-

ध்வன்யாகர்ணநரிஹ்லா ॥ கதிபயே ஸுவான்தி, ஸுவான்து தே ।
஬்யாமோஹோ மம து பிரமி஦்வயதிதமாஂ ஶ்ரீரம்யயோగிஶிது :
மந்திரோபணகாலிக஧்வனிவிஶேபாகர்ணநோஜங்கிமித : ॥ ४१ ॥

மாதார்த்த பாதார்த்தைப் புணிக்குதிகாண்டு கடத்து
கொல்லுமானவில் அடிவைப்போல் கேட்டு மயக்கீப்போவா
ருமுள்ள ; அதுகீட்டு : மணவாளமாழுப்புனிகளின் தணியனை
கேட்க்குகளில் உருக்க அதுகீட்டுக்கும் போது உண்டாகும்
ந்வடி விசேஷங்களுக்கு ஒட்டாகவிலே அடிபேண் வ்யா
போவுத்திருக்கும்தா வாய்வுகளித்தும்.

தணியனைகள் பூர்வார்த்தம் மூற்றிற்று.

உத்தராத்ரம்.

யस्य स्यादिह मानसे सुकृतिनः पुससदा पावनं

श्रीमत्कान्तवरोपयन्त्रयमिराष्मृतेश्वरम् चिन्तनम् ।

तस्य स्यादनथा मतिर्यतिपतेस्वदर्शने निस्तुला

किं भूयः कथनेन ? तत्त्वमस्तिलं ज्ञातुं स एवार्हति ॥ ४२ ॥

मணவரाण्मापुणीरளीं प्रापवित्तिराज तिरு
கோலத்தைச் சிர்வை செய்யும் பாக்கியமுடையார்க்கு எம்
பெருமானுர் தரீசனத்தில் கல்ல உணர்ச்சி விளையும்.
ஒகல் தத்துவங்களையும் உள்ளபடி முனரவல்ல யோக
யாத அவர்கட்டகே உறிபதானும். (சுக)

(अथ वा श्लोकान्तरम् ।)

यद्यप्यत्र शटारिनाथमुनिराट् श्रीयामुनधीयति-

श्मासृह्नुपराशरादिगुरवोऽप्यत्यन्तभक्तयासपदम् ।

जाग्रत्येव, तथाऽपि मे विशदवक्तृचूडामणी सुन्दरे

योगीन्द्रे तु विलक्षणा नवनवा भक्तिसम्पूज्जूमते ॥ ४३ ॥

இவ்வுலகில் ரம்மாழ்வரர் காதபுணிகள் ஆஜவக்தரர்
எம்பெருமானுர் பட்டர் முதலான ஆராமியர்களும் கம்மு
டைய பக்கிக்குப் பாத்திரமாகக் கூடியவர்களாக விளக்
ஞின்றுர்களென்னிறும், அடியேனுக்கு சிசுதவரக் கிர
மணியான மணவரான மருணிகளிடத்தில் மாத்திரமே
விலக்குவதாமல் கவம் கவான பக்கி ஒளிர்கின்றது. (சுக)

அஷ்வான் வரயோगினா சூமநஸா ஸ்஦ங்கித் மேஜுஷா
தத்வாயேஷு விஶுद்஧விவிலசித் வியோததே விஞ்சுதஸ் ।
தஸ்மிந்தானி பாவனே விஸுக்தா யே விப்ரதி ஷுல்கா:
தேஷா ஶௌச்யதஶா கத் து கதயை விஞ்ஜநம் தேஷாமிஹ ॥ ४४ ॥

மணவாளமாழுணிகள் காட்டியருளின் பத்ததினையும்
பற்றினவர்களுக்குத் தத்வார்த்தங்களில் துய கன்மதி
விளங்குவது ப்ரஸித்தம்; கெளர்ப்பாக்ஸ வசத்தாலே
அங்க எல்லழியில் விழுகாரமிருக்குமவர்கள் படும் பாட
நட என் சேரல்வேன்? அன்னவர்களின் பிரஸிதே
வெறுக்கத்தக்கது. (ஈ)

தன்யானிஸ்துலவைभவோ வரஸுனி: ப்ரேமாதிமகா ஶேஸுஷீம
ஆல்மீயாநஷ்விவ்யஸ்த்திவிமுखேப்ப்யஜஸேத்யர்஥யे ।
நேவ் சேடஹ! பிரகாமஸுரியாத் அரிவீஷ்ணவானா ஸதா
தேஷா ஦ூர்தியாந்தி:, கதமிட் ஸதி ஭வேந்மாஷ்யாஸ் ॥ ४५ ॥

மணவாளமாழுணிகள் தமிழ்களை தின்ப ஸ்ரீஸ்ருக்கநீ
களில் விழுகாரமிருப்பார்ப்பட்டும் அங்கு உண்டர்தும்படி
கடாக்காதித்தருளவேநூடைநம் காடு வேள் வேண்டுக்
கொள்ளுகிறேன். ஏனோலில், முறைக்கும்பாலாவர்களாகப்
இருக்கு மாழுணிகளின் ப்ரீஸ்ருக்கநீல் மாச்சாரியங்
கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு இடையாறுத் துர்க்கக்கை
என்றால் கேரும். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு துர்க்கக்கை

நேருவதென்றால் இந்த துக்கம் வறவிக்கக் கூடியதன்டே.
ஆவே, தீயவர்களைபும் ஸ்லவர்களாக்கியருள்க. (ந)

இபத்திரல்தரா வரமுனேः ஶ்ரீபாடபக்ரேஷ்வரே
தாவத்யா பரமார்஥த்துமசிவில் நிஸ்ஸங்கம் மாஸ்யதி ।
एवं द्वैषलबोऽप्यलं निपतनायोचावचे नारके
हाहा! तत्त्वमिदं विद्वन्नपि जनो भूयान् विनायोन्मुखः ॥

மணவாளமாழுணிகளின் திருவாடகளில் ஸ்வஸ்ப
பக்கி யிருந்ததும், பரமார்த்தங்களை உள்ளபடி உள்ள
தற்கு அவ்வளவே பேரதுமானது. இங்களை மாழு
ணிகள் திருக்கில் சிறிது மாச்சரியமுண்டதற்கு அவ்வளவே
கோட்டை சரகங்களில் விழுக்குமுல்லதற்கு அவ்வளவே
பேரதும். அதே! இங்கள்கூடாய அதிக்கு வைத்
தும் கிடைத்துப்போக கிணப்பார் பலருள்ளே! (ந)

नत्वा श्रीवरयोगिपादकमलं मूर्धाऽश्वुते धन्यतां
स्तुत्वा तस्य मुनेगुणान् शुभतमान् जिह्वा कृतार्था परम् ।
स्मृत्वा तस्य वचांसि पावनतमं वोभोति मे मानसं
पापिस्तस्य यशो विलिख्य विषुलं कार्त्तर्यमासेवते ॥४७॥

அடியேறுவதைய தலை மணவாளமாழுணிகளின் திரு
வாடகளைத் தொழுது தன்யமாகின்றது. வாக்கு அவரு
கையை திருக்குணக்களைத் துகித்து க்ருதார்த்தமாகின்
தா. உள்ளம் அவருடைய ஸ்ரீஸ்ரீக்ருக்களைச் சிக்கத்

26 மணவாளமாழுனிகள் வைபவம்—அநுபக்தம்.

செய்து பகிற்றியாகின்றது. ஈக அவருடைய பரங்க
புகழை யெழுதி வைத்தது பெறுகின்றது. (சா)

தடே ரம்யவரோபயன்றுயமின; அமீஸுகிரலாகர:

भक्तानां श्रियमुत्तमां गुणमणीन् स्वादृपदेशोमिकाः ।
नित्यं शुद्धयशोमयं शशधरं ज्ञानार्थयकल्पद्रुमं
त्रय्यन्तार्थमयीं सुधां परमतध्वंसोक्तिहालाहूलम् ॥ ४८ ॥

மணவாள மருவுள்ளின் ஸ்ரீஸ்ரூபத்து உண்மைகில்
கடலென்னத்தும். கடல் செய்வதெல்லாம் செய்கின்
றது இதுவும். கடல் ஸ்ரீயைத் தாந்தது. இந்தக்கடல்
பக்தர்களுக்குச் சிறந்த செல்லத்தைத் தாந்திடுகின்றது.
கடல் ரத்னங்களைத் தருகின்றது; இங்கடல் ஸந்துணங்க
களைக்கர ரத்னங்களைத் தருகின்றது. (மருவுள்ளின்
ஸ்ரீஸ்ரூபத்திகளைப் பயில்பவர்கட்டு சந்துணங்கள் விழைபு
மென்றை.) கடல் அலைகளைத் தரும். இங்கடல் மதுரை
பகோத நாங்கங்களைத் தரும். கடல் சந்திரனைத் தந்தது;
இங்கடல் கல்ல சீத்தியாகிற சந்திரனைத் தருகின்றது.
(மருவுள்ளின் ஸ்ரீஸ்ரூபத்திகளைப் பயில்பவர்கட்டு கல்ல
புகழுங்கடலென்றை.) அங்கடல் கல்ப வஞ்சகாத்தைப்
பயக்கது. இங்கடல் குருதயாகிற சந்பகத்தறுவைத்
தரும். அங்கடல் அழுநமலித்தது. இங்கடல் வேதா
ந்த விழுப்பொருநாகிற அழுநமலிக்கவல்லது. அக்
கடல் ஹரலாஹல மென்றும் ஹருவா என்றிய; இங்கடல் (தத்வத்ரய வ்யாக்யாமாதிரிகளில்) பரமத்வம்லை
ஸ்ரீஸ்ரூபத்தியாகிற ஹரலாஹலத்தைத் தரும். அங்கேவ
கடலென்றைப் பொருத்தும். (பரமத்வம்லை ஸ்ரீஸ்ரூபத்து

கனும் தொண்டர்க்கு அழுதமேயானும் பிறருடைய
ந்திருஷ்டியாலே ஹாலாஹலமென்றது.) (ச.ங.)

ஏகாயா நிபுணோ ரமாபதிரிதி ஖்யாதிர்வீர்யவோடிதா
சல்ய ரக்ஷதி ஸ்தஂ வரமுனிஃ காந்தோபயந்தீவ நः |
இஷ்டப்ராப்ரிமனிஷ்டமண்பி யத்ஸுத்தா வய் பிராப்ளுமः
அரிமானைய சூனி஥ரோ ஹி ஭வினாமைகாந்த்யதோ ரக்ஷகः || ४९ ||

ரக்ஷிக்க வல்லவன் ஸ்தமீபதி என்றெரு ப்ரஸித்தி
வீணாகவே உள்கிற் பரவியது. உண்மையில் மணவாள
மாருணிகளே உம்மை ரக்ஷிப்பவராவர். இஷ்டப்ரஸப்தி
யையும் அசிஷ்ட கிவரங்களையும் செய்பவரே ரக்ஷக
ராதாவரல் மாருணிகள் தாமே தமது புதீஸ்ரீகநாரல்
அவ்விரண்டையும் செய்துகொண்டு எம்மாரிகளை என்கு
ரக்ஷித்தருளா சின்ஜூர். (ச.ங.)

அந்஧ானா ரவிரஸிமமிர்ந் ஫லமித்யெதாவதா ஭ாஸ்கரே
கோ ஦ோஷோ லभதேऽவகாஶம् அஹஹ ! ந்யாயோऽயமாக்ஷதः |
दौभाग्याद्युतचेतसां वरमुनेः श्रीमूक्तिभिः किञ्चिद-
प्यासीनो फलमित्यतः किमु हतं ? धन्यात् सृतः पश्यत ॥

குருடர்களுக்கு ஸ்திரய கிரஜங்களால் ஒரு பல அ
யில்லை யென்பதால் ஸ்திரய குறுக்கு ஏதே தும் சூற்ற
முண்டோ? அதுபோல கருவிலே திருவிலாதர் ஜில்ஸ
மணவாள மாருணிகளின் ஸ்ரீஸ்ரீகநாரல் பயன் பெற்

28 மண்வாளமாழுனிகள் வைபவம்—அழுபதம்.

நிலாரங்குல அதனால் என்ன சேதம்? பயன் பெற்று
வர்மகிரி புஜி தர்களைக் கண்டு தெளிக. (டீ)

பர்ஜந்யோ ஜலராशிதः கடு ஜலं பீत்வा யथा ர்ஷி
स्वादिष्टं ननु तद्वदेव भगवान् सौम्योपयन्ता मुनिः ।
शास्त्राव्येगमितान् प्रगृह्ण विषयान् सौवादवेन स्वयं
वर्णन् साधु निपाययत्यनवधीन् सौभाग्यसीमिन् शितान् ॥

மேசமானது கடல் கிழாப்பறுகிப் பரமதுரைக
வர்ஷிப்பதுபோல மனவான மருஞரிகளும் சாள்தரக்
கடலீஸ் கிள்ளும் அளவற்ற விஷபங்களை முகக்குத்தெரன்டு
அதிமதுரைக வர்ஷித்து பரக்கப்பார்வீகள் பலரும் பறுகிக்
களிக்கும்பறு செய்திருந்த கிள்ளுர். (டீக)

रथापेशणमात्रकांक्षिणि हरौ नस्साधनानुष्टितिः
नौचित्यं वहतीति लोकतुरुराटसृक्ति समुद्घासयन् ।
श्रीमल्कान्तवरोपयन्त्रयमिनः श्रीसृक्तिरत्नोत्करः
श्रीरामानुजसंप्रदायसरणेरुचैः प्रदीपायते ॥ ५२ ॥

* ஸர்ஜோऽபி ஹி விஶ्वैशस्सदा காஹாக்ரோऽபி ஸந् । ஸंஸாரத்தா-
வாஹித்வாத்ராக்ஷா பேக்ஷா பிரத்ராத்ரா பேக்ஷா
மாத்ராத்ராத்ராக்ஷா ஜம்பேக்ரமான் ஏத்ரி பார்க்கிருந்த
வால் காம் பரக்க வேராந் தாதாநாந்தாநம் பண்ண
வர்காக்ருந்து பிள்ளை கோகார்த்திரீ அருளீச் சேய்
த்தித் கிள்ளு விளக்குக்குங்க மாங்கார் மருஞரிக்களின்

வீவாக்கிரத்தம் அப்பொருமானுர் தரிசனக்கிண்டு உயர்
கிழமையிலினக்காகவன்னாது. (டி.ஏ.)

அந்தஷ்டாந்தமபாசிதுங் கிளிதலே ஜானப்ரீபாடு
நாந்யலிக்ஞன ஸாவந் லாதி த் டீபே வரே யோகிராட் ।
ஏகாக்கி ஸ்வயம்ப்ரஸேயக்குப்பா பிராதாந்தாந்யாக்கா
தஸின் ஹ ! சுலभீ஭வநித சபலா; கிஂ நூமை தட்டிம் ॥

அகவிருளை யகற்றுவதற்கு உலகில் குருவினக்கு
தவிர வேறேரு கருவி கிடையாதென்பது கிளிவாதம்.
அப்படிப்பட்ட அணிவினக்கை இன்னருங்கால் ஏற்ற
வலத்தவர் மணவரள மரமுணிகள் ஒருவரேபாவர் ; ஆகி
ஞம் அங்கே ! அங்கினக்கில் சுப்பாகி வோழிவாரும்
கிளருளாரே ! அங்கவர்கட்டு கேரப்போகும் துர்க்கத்தைய
என் சொல்வோம் ! (டி.ஏ.)

வந்஦ே ஸுந்஦ரயோகிர்ய்சரணங்கந்஦ே ஸமஸ்தார்ய்஦ே
யே கேचிச்சுதூலாசிவந்஧னிவஹாந குருப்ரமோத்பாட்காந् ।
நிர்மாய பிதிவஞ்சயநித சூதந் தேபா வசோராஶிமிஃ
஦ாஸஸ்யாஸ்ய மனः கடா!பி விடுதி மா நாம விந்திவிதி ॥

குருத்ர ஜெங்காநக்கு வியாமேதந்தை விஜைக்க
வல்ல பலபல சுவாத்தை பெழுதி வைத்து உலகை வஞ்சிப்
பாதி பலரூர் ; அங்கவர்கநுடைப் பக்கிரங்கிளாரல்
அழியேதுடைய மனம் ஒருபோதும் விகாரமடையா

30 மணவாளமாமுனிகள் வைபவம்—அருடங்கம்.

திருக்க வேறுமென்று மணவாள மருவுளிகளின் திரு
வழி லீன்ஜய இறைஞக்கிள்ளேன். (தூ.)

அधி஧ர்லத்தித் ஏவ வானரம்புரியுத்தரீத்யா சுவி
பிராயஸ்ஸநித மஹாகுஷா அபி ந தே ஸார் து ஸாரஸ்வதஸ் ।
ஜாநநித, பிரகட் நிவீமி ஸகல் ஶாஸ்திரீயசார் வி஦்ந
ஏகாக்கி ஜயதி கிதீ வக்கரோ யோ஗ிக்கரோ நேதர: || ५५ ||

*அப்திர் லங்கித ஏவ வாநர படை: * என்று முராளி
கவி பணி த்தபடியே கடலீக்கடங்க வானர முதலிகளு
க்குக் கடலீன் ஆழம் தெரியாதாம் போலே, உலகில்
பண்டிதரென்று பேர்படைத் தவர்களெல்லாரும் மேலெழு
த்தவரியாக அறிந்தவர்களே யன்றி சாஸ்திராச்சத்த
ஸாரங்களை உட்புகுஞ்சு அறிந்தாறிலர்; மணவாள
மருவுளிகளோருவரே ஆழங்க அறிவானரென்று தின்ன
ஊராகச் சொல்லுவேன். (தூ)

ண஥—ஸ்து—நாதீ ஶய-ஷுதநாதீ நாய-ப்ரநாதீ ஶிதா-
வரீ பஶுபரியே படி-நாதாவில்யாடி஧ாதந் ஸदா ।
ஜல்ய-ஜல்பமஶேயமாயுரத-ஷ்யநீ ஶிபந்தீ ஜடா:
ஆரீஸுத்திரீ வி஦்நித காந்தாமினீ வீநூட்டவைதேஶிகா: || ५६ ||

“என்றும் ந்தாகா—நாத” “ஏவ—ப்ரநாதக்கெள”
என்றிப்படி நாது பார்த்தலே கேட்டிருப் போட்டுக்
கொண்டே வானுளை யெல்லாம் விழுநாகக் கழிக்கின்ற
ஷடர்கள் அந்தேர! மணவாள மருவுளிகள் ஸ்ரீஸ்ராக்

கிகளை அறியப் பேற்றில்லே | என்ன கதிக்கு வழி தேவ
கிள்ளில்லே. (டி.ஏ.)

அந்தஸ்ஸர்வப்ரார்஥்யஸ்ந்ததிஷு ச வ்யாஸஸ விஷ்ணோஹரே:
பூர்த்திம் ஸமாப்யவுத்திரிதி நேத்யந்யாய்யவாடௌத்ஸுகாந् |
லக்ஷ்மீநாய்விசித்ரஶக்தியஸஹநாந் ஸ்வோக்தா விஷூந்வந்முனிஃ
ஆமத்காந்தவரேபயந்துபுரூராடேகரஸ்தாமய்ரணி: || ५७ ||

எகல் பதார்த்தங்களிலும் உள்ளும் புறமுமோக்க
வியாழித்திருக்கின்ற ஏம்பெருமாலுடைய வ்யாப்தியா
வது வள்ளுதோறும் பரிமாரப்ப வர்த்தமாகத்துமன்று
ஊன்று வரதிப்பவர்களும் பகவாலுடைய விரைத்திர சக்
தியை ஸமீபாதவர்களுமான சிராமத் தமது பூநிலிக்
தியால் உத்திரித் தன்றுகின்ற மணவரள மரமுனிகளே
ஊத்துக்களில் தலைவர். (டி.ஏ.)

மன்யந்தே வரயோगின் யதிபதேரேவாவதரா பர்
வ்யாரவ்யாருபகுதிவிஞாஷத இह ப्रயच்஛तோ ஦्वावपि ।
ஷ்யார்த்தா டையாசமபி நோ விந்யஸ்யதः ஸ்வாதா
द्वावेतावविभिन्नशीलसुभगावित्येव जिशप्रचम् ॥ ५८ ॥

மணவரள மரமுனிகள் உடையவருடைய அபராவ
தாரமேயாவர். பெரும்பாலும் வியாக்மான ரூபங்களான
கார்த்தங்களையே அருளிச் செய்வதும், வீண் தாங்கள்
பரிமாள வாக்ஞக்களைப் பொழியமலிருப்பதமான
தாங்களும் இவ்விரண்டு சூசார்யர்கள்பக்கலிலுமே கன்கு

32 மணவாளமாழுனிகள் வைப்பலம்—அதுபதம்.

பேரருந்தி விருத்தல் கொண்டு இதை சிக்சிக்கலாம்.

வர்஧ிஷ்ணந् பிரதி வௌधயேயமஶுநா சித்தஸ்தோत்பாடு—

ஷ்வராந்யேஷு நிவந்வராஹிஷு வூநா காலஶயோ நோசித:

திராக்ஷாபாக்நி஦ர்ஜிநானி லலிதாந்யாஶ்ரிவாஸ்தும்பநா-

ந்யாநாய்ஸ்ய வரோபயந்துயமின: ஐவாறமேகாந்த: || ५९ ||

மேன்மேஹம் ஞானவிளக்கம் பெறவேணு மேன்
நிறுப்பார்க்கு ஒன்று சோல்லுகேன். சித்தப்ரமத்தை
விளைக்கவல்ல பல்வேறு புந்தகங்களில் வீருக்குப்
பேரவைப் போக்குவரது தலையிழற்று: த்ராக்ஷாபாகத்
திற்கு சிக்சிக்கமாக அணங்க மனவாள மாழுனிகளின்
அந்புத எல்லை நிலை வெடுக்கின்றேயே இடைவிடுங்கள்
அதுபவியுக்கள். (கீ)

அந்தஸ்யாந்தத்மேக ஏவ ஭ாவாந் காந்தோபயந்தா முனி:

காந்த மகூலபியாக விஶாத்யந் பிரிணாதி மே மாநஸம் |

நைவாந்யஸ்ய ஗ுரோரீரவி ச வாஜ்வாஸ்தவகாஶோ ஧ுவं

஘ந்யோஜ: ந ஸமோந்தி மே ந ச ஸமீ நாந்யஸ்யமோ ஷுதலே ||

ஏன் நூன்னார் கூன்வே மனவாள மாழுனிகளெல்லாரு
வர் தாமே தமது நிறுப்பை வோலிகை விளங்கச் செய்
தாருளர் கிள்ளுள்ளார்; வேலே சாதிரியர்க்காவது எம்
பெருமானுக்காவது இல்லி ஏன்னென்றில் இடம் கிடைப்
பரிது; இல்லையினக்கிடையில்லை யெனக்கெதிரில்லை
யெனக்கெதிரே. (கீ)

நான்குமானமானநமத ஜயோத்ஸநாஸடக்ஷ சிதம்
கர்ணந்தோல்லிதே ஹஶை வகுலமுதஸ்கத்யுஜ்வல் சாधரம் ।

ஷேலோரிவிஶுद்஧புண்டுமுரங் ஗ாந்த ச யோగிந்஦ு ! தே
யே பிரைஷந்த ஸமக்ஷதோ புவமமி ஧ந்யஸ்ஸுஷந்யா நரா : || ६१ ||

மணவாள மரமுளிகள் ! தேவரிருடைய திங்கள்
புரங்க திருமுக மண்டலத்தையும் ஸிறப்பேரன்ற புள்
முஹவீஸ்யும் செவியங்கும் கீண்ட திருக்கண்களையும்
திருவாய் மெரழியின் மணம் கமழும் திருவதாத்தையும்
திவ்யேர்த்தவ புண்டர ஸ்வபகமான திருமேனியையும்
வேளில் வேளிக்கப் பெற்றவர்களே பாக்யசாலிகள். (கு)

ஏதே நிதிலभக்திமாத்மபாदயோர்த்தே விரக்தி முனி:
சிதே ஸந்ததபஞ்சி஧ானகரணாட்சிதேபணா லும்பதி ।
விளேஶாடிப்பாத்யவாப்துமாபி மௌ ஹதே ருचிர்மூல பூது
஧ிக்தே துரிதிப்பேஷு ஧ாவநருஞ்சி மத்தே஭வந்மாந்தர || ६२ ||

மணவாள மரமுளிகள் என் அன்ளத்துள் ஏப்போது
மெழுங்கருளியிருங்கு தமது திருவடிசளில் ஸ்திரமான
பக்தியை யளிக்கின்றார் ; விரக்தியை விளைக்கின்றார் ;
பொறுளாக்கியைப் போக்குகின்றார் ; ஓ மனமே ! குபே
ரதி பதனிகளைப் பெறுதற்கும் சீ ஆசைகொள்ளாதே ;
விழியாக்தரங்களில் ஒட விளைப்பதும் வேண்டா ; மத
வாளைப்போல் கண்டவிடமும் திரியாதே ; மரமுளிகளிட
த்தே வான்றியிரு.

(கு)

34 மணவாளமாழுணிகள் வைபவம்—அழுபந்தம்.

ஏர்ண்டோऽपि भुवि द्रुमायत इति न्यायेन यः कथिद-
प्यार्यो विन्दति तत्रतत्र सहस्रैवाचार्यपीठाङ्गनम् ।
आचार्यत्वमिहैव शक्तिमनघां प्राप्नोति निसंशयं
श्रीमत्सुन्दरयोगिनीत्यहियटे हस्तं प्रसार्य ब्रवै ॥ ६३ ॥

* நிர்ளதபாதபே தேசே ஏறண்டோயி த்ருமா
யதே * [மரமில்லதாலில் ஆமனக்கஞ் செடியும்
நாய்கு] என்றுப்போலே ஆங்காங்குப் பலரும் ஆசர்ய
கேட்கின்ற அமர்த்த ஆசர்ய விருது வறிந்த கீட்டாய்;
உண்ணமலில் மணவாள மரமுனிகளை நுவர் பக்கலிலேயே
ஆசர்யத்வ பூர்த்தியுள்ள தென்று குடப்பாம்பில் கையில்
டூக்காப்பேன். (நூ)

रक्षिष्यत्यग्नलीलया हरिरिति भ्रान्तास्तमेव स्तुव-
न्त्याचार्योन्नयमन्तरा स भगवान् नो रक्षितुं शक्तुयात् ।
आचार्यत्वमिहैव गुन्दरमुनी पूर्ण ततोऽस्यात्ययं
दष्टैवाच्युत एष रक्षितुमलं तस्मान्मुनीन्द्रो गतिः ॥ ६४ ॥

உலகில் பலரும் எம்பெருமானையே சுற்றுக்கு க
மபங்கி அவளையே நூறிக்கென்றார். அதை பகவான்
தாலும் ஆசர்ய எம்பக்த மில்லதாகைக் கட்டங்கிக்க
வல்லவாள்ளன்; மணவாள மரமுனிகளிடத்திலேயே
ஆசர்யத்வம் புத்தகமாதங்கள் இன்றுமொய் எம்பக்த
தத்தை கோக்கியே அவன் புற்காவல்லவன்; ஆசலர்
மரமுனிகளே முழுக்குமாக்குஞ்சுக்குஞ்சும். (நூ)

அதானமிவீஷஶ்நுமனஸாமுநாரணீக்ளய
லோகாநார்க்லா: குதிரதினியூநாயீ முநிந்஦ோ வர: |
ஏயாஞ்சாஞ்சாடி நைவ ஦ிவ்யகுபயா குத்ஸ ஜங்குஸ்தரே
ஸ்ஸாரே ஈபதிப்யத்ஸய ஹி ஗ுரேவாஞ்சாம஭ுமி: குபா || ६५ ||

கல்வழி தீவழி தெரியாது திகைக்கின்றவர்களுக்குக்
ஈக்கொடுக்கவே பின்னை யு எகா சிரிய + அருளிச்செய்த
ஏற்பாட்டு க்ரந்தங்களை மணவாள மாழுவிகள் பரம
கிருபையோடி சியாக்காணித் தருளத்திருக்தால், அதேர !
உதாம் முபுவதும் ஸம்பார ஸகரத்தில் அ முந் தித
ஈவஞ்சே; மாழுவிகளின் போதுங் பேச்சுக்கு
கிளமோ ?

(குடு)

மாநா ஭வாநாரே தரபிவதி஭ாஜதே யத்பா
दृष्टानां विषयाहिमिविहराणमन्त्रायते यस्य गीः ।
஦ாநாநா ஦ுரிதீஷ்வராவதநீ: ஧ாரா஧ரீ஧ாயதே
யந்மூர்திச்சுவிசிந்தன ஸ ஜயதாத் காந்தோப்யந்தா முனி: || ६६ ||

மணவாள மாழுவிகளின் திருவாடுகள் பிறவிக்கட
ஙள் அழுக்கினாக்கு காவரம் போதும்; அவருடைய
திருவாக்குக்கள் விழிய விழிதாங்களாலே கடிபுங்கார
க்கு கருட மக்த்ரம் போதும்; அவருடைய திருமேனி
விளக்கத்தைச் சிக்கை செய்வது பரவங்களாகி காட்டுத்
வில்லை வேகின்றவர்களுக்கு வர்த்தானை போதும், அன்ன
ஏ வார்ப்ப.

(குடு)

36 மணவாளமாமுனிகள் வைபவம்—அழுபந்தம்.

யத்நோऽவश्यविधேய एव मनुर्जैश्चैतन्यकार्यात्मकः

नो चेन्मुकिकथैव नेति वदतां स्वान्तरितध्वानतहूत् ।

यस्य श्रीवरखोरिनः सुमहिता सूक्तिः प्रपञ्चोपर्ध

सोऽयं मामिह वीक्षने सा कृपया स्यादेष इत्यादरात् ॥६७॥

'ஒசத்தெப் கார்ப்பாரன் எரதகாதுஷ்டாஜங்களை
அவசியம் 'பண்ணியே தீரவேண்டும் ; இல்லையானால்
முக்கிபெற வழிமில்லை' என்பாருடைய அகவிருணுப்
போக்குமதாய் ப்ரபஞ்சர்களுக்கு அருமருஷ்தான முரிசுகீக்
திகளைப் பணித்தருளின மணவாள மாமுனிகள் அடியேலை * அழுதல்வளிவுணர்து கடாகஷித்தருளினார்.

அह்நायाश्रयत प्रहर्षविवशाः कान्तोपयन्तुमुनेः

पादान्जो अथ तस्य दिल्यफणितिष्वातिप्रबन्धं सदा ।

उच्चैर्घुष्यत सर्वमार्तिनिवहं सदो हतं पश्यत

श्रेयांसि स्वयमागतानि नियतं संग्राम्य संतुष्यत ॥ ६८ ॥

மணவாள மாமுனிகளின் திருவாடித் தாமரைகளை
உக்கு விரைஞ்சு பணியினி : பிள்ளை அவருடைய திங்க
எலிக்கிளங்கள் ஆர்த்திப் பிரபஞ்சத்தை உரக்க அதான்க
தித்து எல்லா ஆர்த்திகளையும் உடனை தொலைப் பேறு
க்கள் ; எகல ச்ரோமஸ்ஸக்கும் தன்னான்கே வக்கு
செரும்படி கண்டு மகிழுக்கள். (கு.ஏ)

அன்மாந்யத் மஹிதலே மஸ முதுஷ்யாஸு ரித்யர்஥ே
யதேவ வரயோ ஗ிருவிதரஸிகः ரயா ஸ்வங்கநமஸ்வபி ।
ஏயாதே நித்யவி஭ூதிநானின நிலபை வாசஸ்வா நாசித மே
ஸத்ய வஞ்சம முநீந்஦ு சுந்஦ரஸுரே பூண் கடாக்ஷ் குரு ॥ ६९ ॥

அடியேங் இப்போது பேரவே எப்போதும் மன
வான மாழனிகளின் ஸ்ரீவாலிக்கிளையே கவைத்திருப்பே
அமின் அடியேங் மீண்டு மீண்டும் இவ்வலகிலே பிறக்கப்
பெறுவேனாக ; பிறவிதொதும் இப் பெரும் பரக்கியம்
வர்க்குபாலில் பரயபத்தினாம் வாஞ்சை யுடையேனல்
வேன் ; மாழனிகளே ! இதுவே உண்மையுரை : பூர்ண
மாகக் கடாக்ஷி தாநாவே அபும் . (ஈக)

ஆந்மாநமிராமயோ ஗ிரமனிநா ஸ்ராதிதாநு பாவநாநு
஧ந்யா : அ஦்யதே தந்தியஜநதாஸ்தீ ஦ந்தவந்தீயே புதி ।
ஶந்தாயாமிஹ ஸ்ப்ரदாயஸரணீ ஸௌभாய்யமூஞ்சா ஜனி:
ஸ்பங்கேதி ஸ்தா மஸை ஹுதய ஹஷ்மிகஷோ ஜங்வலஸ् ॥ 70 ॥

மனவான மாழனிகள் காத்தருளின ஸத தாந்தா
நாந்தனில் பரக்யசாலிகள் உண்றிப் பேரருவர்கள் : அங்
கால்லாக மற்றொயோர் கீயவழிகளில் அமைந்து தாவள்க,
பரயவித்திரமன இந்த ஸ்தஸம்பிரதய ஸாணியில்
பரய பரக்பவசத்தினால் பிறக்கப் பெற்றேஞ்சே யென்கிற
காலிப்பு அடியே ஆக்கே உள்ளதென்று . (எ0)

38 மஜ்ஜவாளமாழுகிகள் வைபவம்—அரூபந்தம்.

மன்ராஸ்ஸநிதி ஹி ஭ூரிஶோ ஭ராவத: கிஂ தேவதூதூரவ்
கஸ்தாந் சிந்தயதீஹ கர்ய ஹடய் அடாஜங் தேவஹோ ।

ஶ்ரீரங்கேந்துசுர்வாரவிந்஦ம஧ுன: ஶ்ரீஶீலமஞ்சோஶம-
ஸ்யோத்கபோ ஹி விஸுல்வரோ விஜயதே யோஶீந்து மோஸுந்஦ர ! ||

மஜ்ஜவாள மாழுகிகளே ! உலகில் பலபல பகவாங்
மக்த்தங்கள் உள்ளன : அவற்றிற்கு என்ன பெருமை ஏற்
பட்டது ? அவற்றைச் சிக்கிப்பாரார் ? அவற்றில் மாரு
டைய உள்ளம் என்ன நிமிருக்கிறது ? பூர்வங்காரதஞ்சையை
முகாரமிக்கத்தில் தோன்றின மதுவென்னவான (தேவரீஷ்
விஷயமான) ஸ்ரீஸௌரேச மக்திரத்தின் பெருமையே
யன்னே உலக முழுவது மேற்கொ கிழ்சின்றது. (எத)

ஆசார்யப்ரவரே வரே ஸுனிவரே யத்யான்த்யாத்யா:

ஸவீஸ்ஸாந்பட உண்டநிதி ச தயாட்யேகா பர ந்துநதா ।

ஶ்ரீஶீலேஷாத்யேதி விஶ்வி஦ிதம் ஸவீஸ்தம் பாவசை

மன்ர் சிந்தயிதுஂ யதேய ஸுனிராட் பாய் ந லேபே ஸுவி ||72||

மஜ்ஜவாள மாழுகிகளீட்டந்தில் எல்லாப் பெருமை
களும் வினங்க கிள்ளுதும் ஒரு குறை மாத்திரம் உள்ள
தேவம் : அது என்னென்னில் ; பின்சுறுக்கு பாய பாவன
மாய வினங்கும் ஸ்ரீஸௌரேச மக்திரத்தைக் கிள்காத செய்
யும் பாக்கிமம் அவர்க்கு இல்லைபாமிர்த்தே, (எத)

தாவு கிஞ்சன வழிம் சுந்஦ரமூனே ஦ிவ்யோத்ஸவஸ்தாவகः
அரிகாங்சீப்ரமுதிஸ்஥லேபு மராவன் ஸ்பஷ்டதே மூரிஶः ।
ததாடக்ரமயேபு யாடங்கூரை ஹர்ஷ் ஸமாசாடயே
ஸோத்ய நைவ கிளாந்வமாவி ஭வதா த்வசோத்பி ஧ன்யோத்ஸ்ம்யஹம् ॥

மணவாள மரமுனிகளே ! ஒரு நண்ணம் கேள்வி :
தேவரீருடைய மனோத்ஸவம் கச்சிகைர முதலான பல
தல்லங்களில் பெருக்க டடக்கிறதன்கோ. அந்த ஸமயங்
வளில் அடியேன் அதுபவிக்கும் ஆந்தாநிசயத்தை
தேவரீர விபவத்தில் அதுபவிக்கப் பெற்றிரைன்கோ.
[அப்பேரது மணவாளமரமுனிகளுத்ஸவமென்று கண்ட
பெறவும் அவ்வாளர்த்தை அதுபவிக்கவும் ப்ரசப்தமாக
வில்லையே.] ஆகலால் இவ்வகையால் தேவரீரவிட
அடியேனே பாக்ஷசாஸ்யாவேன். (ஏந்த)

அன்யேபாஸபி யத்யீஹ வது஧ா ஸ்பஷ்டதே ஶூத்ஸவः
அரிமாந்யமாரோஹ கிளாந்யாடஶः ।
நாஸ்வாந்யாவதுபைதுமிச்சதி துலாராயிஂ தடார்ணீ ப்ரமு-
த்யஸாக்க ஹரி நிஸ்துலः ஖லு சலத்யுத்ஸாஹனித்யோத்ஸவः ॥१४॥

இவ்ய தேரங்களில் மற்றும் பல ஆசிரியர்களுக்கும்
நாஸ்வம் நடைபெற்று உம் மணவாள மரமுனிகளுத்ஸவ
நிதின் வீறு வில்லைனாமானதே. ஜப்பரி மரதம் அவ-
நாக்கப் பேரக்குத்தென்றும் பேரதே பிடித்து எமது கெஞ்சு

40 மணவாளமாழுனிகள் வேவூலம்—அநுபங்தம்.

கிள் கடைபெறும் உத்தராஹ மேஹாத்தோத் என்
சௌல்வேம். (எத)

ரங்஗ாधීஶ்வர ஏக ஏவ ஭ராவாலந்ரீஸு ஧ன்யோ ஸுநே
யஸ்தே ஶிஷ்ய இதி பிரஸி஦்விமநாமாம்யாபி ஸஂரக்ஷதி ।
கும்பே மாசி வல்க்ஷ்ணல்ஸிதே ஹாடஶயபிரில்யே தி஥ௌ
யஸாட்டஷயயநோத்ஸவं ச ஭வதோ நிவெநீயந் மோட்டே ॥7५॥

மணவாள மாழுனிகளே ! அர்ச்சர மூர்த்திகளீல்
ஸ்ரீரங்காததனுருவனே பர்க்கப்பாரல். அப்பெருமரனே
யன்றே தேவரீருக்கு சிற்யஞ்ச அமைக்க பெருமைகை
ஈளைக்கும் காப்பாற்றி வருகிறோன். ஒரு ஆசிரியர்க்கும்
கடைபெறுத கிருவத்தப்பன்ற் திருக்கரைய மாசிமால சுக்ல
பக்ஷ த்வாதரையன்று தேவரீருக்கு அப்பெருமரன்
கடத்திப்போருவது சிற்யக்குத்தப்பம் அவர் ஜி சீ ம
ஏன்றனர்றே ? (எத)

அயாஹ் வரயோமிவர்ய ஭வதः ஸ்தோत्रே பிரவுத்தோ ஸு஦ா
चिन्तालेशयिनाकृतस्तरमत् पद्मानि विज्ञापये ।
ஸ்தோத்ர ஹந்த ஸமாபிதமேயலி மன்மாஹாத்ம்யதூஶ்வோத்தீ
தித்ரா ஏவ ஹி ஶீக்ரா: பரிசிதா: பூத்யீ கஷ் வர்ணீயீ ॥7६॥

மணவாளமாழுனிகளே ! இந்த அடிப்பால் தேவர்
கைத் துநிக்கவிழிக்கு, திரிதாம் அப்போகளை விள்ளியே
இங்குளே சீலோகமாலைக்கைய விளைவாகவே வின்னப்
பம் செய்துவருகிறோன் ; இதை ஸ்தோத்திரமேர முடிவு

வேறுபோன்றது. தெவரிருடைய பெருமைக்கடலிலோ
விளையில்கள் மாத்திரமே அதுபவிக்கப் பட்டது; முழு
ஏதும் அதுபவிக்க ஏன்னனே முடியும்? (ஏஏ)

மந்திர இதிரிதோऽப்யஹமஹோ காந்தேபயந்தஸுநே !

விஶாந்தி லவலேஶதோऽப்யகலயந् த்வ஦்வீமாவோலாஸிநீ : |
ஏயானா விதரீரஜஸ்தமிதாஸ்தாநந்஦ஸுத்பாதயந्
பிஜாயேசர இத்யுபாதிமலமே ஶ்ரீமத்குபா கிஂ குவே || 77 ||

மணவார மாழுணிகளே ! அதுவேன் மாதமதி
வாரங்கு பேர் பெற்றவானுமில்லை, தெவரிருடைய பெரு
மைகளை விளக்கும் கணாகங்களையே இடையிழுங்கிறத்
தொட்டித்தாக கொண்டிருக்கின்றேனுதலால் மஹாப்ராந்து
வையும் கிடிக்கு பெற்றேனுல்லேன்; தெவரிருடைய திரு
வாரங்கள் என்ற சொல்வேன் ? (ஏஏ)

மந்தீ த்வ஦்விஷய ஸமஸ்தமாவத்ஸவத்ஸவாஸப்ரய

தஷ்டா கேचன ஜாலமகா அथ பர் பதீ ஸஸுத்பாதி ச |
ஶாயீ ஶாய இத பிரகாமஸுபயந்த்யுஞி : பரா஭ूதிமि-
ல்யேதத்ஸுஷு விஜாநதாஸபி வத த்வ஦்வீமவ் டுர்஗ீஹஸ் || 78 ||

மணவார மாழுணிகளே ! தெவரிருடைய தனியது
பிரிவைகளைத் திருமத்திற்கும் உகல திவ்ய தேசங்களிலும்
ஏதும் பெற்று வருவதைக் கண்டு பொருத்தச் சிலர் தாம்

42 மணவாளமாழுவிகள் வேவை—அனுபங்கம்.

வேலேரு பத்பந்தை ஸ்ரூஷ்டத்து அடிக்கடி சீரபலமான
பரிபவத்தைப் பெற்று வசூலிருக்கின்பதை கண்கு அறி
க்தேயிருக்குமவர்கட்டும் அஷ்டோ ! தேவரிருடைய பெறு
கை தெரிய வில்லையே. (எ.ஏ)

தூக்கிஸ்ஸல்யதமா தவை விலக்கத்தின்யஸ்ய கஸ்யாபி நே-
த்யாத்மீயானுமவாவாஹி ததிர்஦் பூர்வ மஹாந்தோऽத்யாவந् ।
ஸ்வாமிந் சுந்஦ரயோगிங்கர்ய ஭வதः ஶ்ரீஸுஞ்சிரதாக்ரே
ஸ்மஸ்தே ஸதி ஸத்யஸுக்பி஦மித்யுஷோபணா யுஜயதே ॥ ७९ ॥

மணவாளமாழுவிகளே ! தேவரிருடைய திள்யாலு
க்குகளே பொய்யென்றுமில்லாதவை என்கிற உண்ணமை
வை கண்கு அனுபவித்துத் தெரிக்கு கொண்ட புருவர்கள்
• பொய்மிலாத மணவாளமாழுவிப் புக்கி வாழி * என்று
வரம்பத்திருக்கள் ; தேவரிருடைய முதிர்லுக்கிளை ஆரா
முமளவில், அங்க வரம்பத்து அந்பாரன்தே யென்று பறை
சாற்றுத் தட்டுவில்லை. (எ.ஏ)

நந்தாऽநந்தப்பாரபிந்஦ியுஶலே ஶ்ரேயோ மஞ்சா ந வே-
த்யேர் ஸங்஗ய ஏவ காமஸுடியாடித்யஸ்த ஶாஸ்திதி : ।
நந்துணாஂ வரயோगிபாட்கமலே ஶ்ரேயாஸி ஸவாய்யபி
ப்ராடுஷ்யு; விஶயாவகாஶவி஧ுர் நிஶப்ரந் புஜயதே ॥ ८० ॥

* ஸித்திரி பவது வா கேதி ஸம்ரோதர்புத்தேவை
க்ரம் * என்று பகவாரனைப் பற்றினவர்களுக்குப் பேற்றல்

ஏதுமில்லை யுள்ளதாக சரஸ்தரம் பூஜையிடுகேன்றது;
ஏதுமில்லை மனவாளமாமுனிகளின் திருவடிகளைப்
ஏற்றிவூட்டினால் ஸகல ஶ்ரேஷ்டஸ்தகங்களும் மல்குமென்று
நூலை அறநிலீடப் பட்ட விஷயம். (அம்)

ஏதுமில்லை வரே ஸுநிவர; காஞ்சோபயந்தா ஗ுஹ:

ஓரீஷலேஶாகுந்தமாமிஶாரணோ ஭ோஷிஶரங்ஶோ ஸுநி: |

ஓரீஷாம்யவரேபயந்துயமிஶாடில்யாடிநமாவலீ

நில்ய ஧்யாயதி மாநஸ் மம ததங்குந்தி பரா விந்஦தி ||८१॥

ஓபரிய ஒழியர், மனவாளமாமுனிகள், அழகிய மன
வாள மாமுனிகள், திருவரம்மொழிப்பின்ஜீ மாதகவரல்
ஏற்றுத்தார், திருவனந்தராம்வாள் திருவவதாரமானவர்
ஏன் மின்சாலை சாமாவளிவீர என்று கெஞ்சம் சிச்ச.ஏம்
கிளைத் தெர்து தாய்க்கை பெறுகின்றது. (அங்)

(அத வा இலோகாந்தரஸ் ।)

எந்தே குற வரே ஸுநீந்தி இதி யே பூ஛ந்திதேம்யோ நூவே

ஸ்வாந்துஷ்யானபராந்தரங்குஹரே ஦ிவ்யேபு ஦ேஶேஷ்வர ।

ஓரீஷாபிடிவ்யவே஦நிந்஦ோத்யானஸ்஥லீஷுஞ்சேது

இல்யாஹ:, மம மாநஸே பரமஸௌ தைஸ்தாகமாஸ்தே ஧ுவஸ் ||८२॥

மனவாள மாமுனிகள் எங்கு எழுங்கருளியுள்ளர
கோவை கோட்டை, தம்மைச் சிச்திப்பார் சிச்தைமினுள்
ஏன், நினை கோகுக்களிடும், திருவரம்மொழியின் இன்

44 மணவாளமாழிகள் வைபவம்—அதுபந்தம்.

விசை மன்றுமிட்டங்களி இம் ஏழுக்தருளியிருப்பதாகப்
பலரும் கூறுவர் ; அடியேன் விள்ளப்பம் செய்வது
அங்குண்டு ; அதை யெல்லாவற்றே ஒடு கூட என்னும்
எத்துன்னே ஏற்றுகின்ற ரென்பதே உண்மை . (அ)

மன்னோ யस्य मनीषिणां सुकृतिनां सर्वस्वभूतो जयन्
धत्तेऽन्यादशधन्यतां हि निश्चिलेऽप्यचावितारस्थले ।
तस्य श्रीवरयोगिनो गुणगणानाश्रेष्ठयन्ती रतुतिः
सेयं सर्वफलप्रदा सुमनसां वक्त्रेषु जेजीयताम् ॥ ८३ ॥

விவேகிகளால் பாக்ஷாலிகளுக்கு உரவுவில்லூரான
தமது தனியளுஸ் அரச்சாலதாரங்களுக்களை யெல்லாம்
புனிதமாகக் கருவாகின்ற மணவாள மரமுளி களின்
திருக்குணங்களைப் பங்கியுறைப்பதும் ஊகல் பலன்களைப்
யளிப்பதுமான இத்த ஸ்துதியானது வித்வான்தனிகள்
வாக்கிலே விளங்குகிறது . (அ)

(यदा स्तोकान्तरम्)

मन्यन्ताभिह यज्ञ किञ्चिद् द्विपि वा क्षुद्रा जडाः पासराः
सोऽयं स्वाति वरोपयन्तुयमिति त्वेकं सदेतीद्येया ।
सत्यं विष्म शास्त्रिलः सप्तमण्डुनिधीमत्कलिष्वंसा-
द्याचार्येष्वपि मन्दभक्तिमान् यायन्महाप्रोगिनम् ॥ ८४ ॥

அடியேன் மணவாள ஏழுகில்லூராகுவரை யே
பெருக்கத் துதிக்கிழேன்பது பற்றிப் போற்கமையால்
யார் எதுவேனும் என்னும் ; அதியாக விழுஞ்சுபிக்

விவரம் மாறுவிக்கீர்ச் சிக்கை செய்யப் புகுஞ்சனீஸ்பு,
நான்காற்றால் எம்பெருமானுர் எம்பின்ஜீ முதலானுர் திறத்
கிழவும் அடி வேன் பக்கி குறைபாப்பெற்றேன். ஆதலால்
மாறுவிக்கீர்ச் செய்து துவிப்பது அழையாக்கு சித்யகால
(ஏதுமாற்று).

(யद्वा श्लोकान्तरम् ।)

நாந்பிற்கு ஜநா அபி அமஸூதே ஜானந்து பதார்஥மிஃ-
த்யுத்தாந்தாவாதோ முனிவரவரः ஸ்தோத்ராणி ஭ூயாஸ்வாதோ ।
நாந்பாகமநோஹராணி ஸுஜதி ப்ரேஸ்ணா மர்஦ியாந்முखாத்
அநாய்ப்ரவரஸ்ய தஸ்ய கருணா கஸ்ய ஸ்துநேர்஗ோசரः ॥ ८५ ॥

இவை எம்மிக்குத் சிலோகங்களாகிருஞ்சாலும் இவை
நாந்பிற்கு ஜநா அநாவாதோ முனிவரவராக எனிதாக
நாந்பிற்கு ஜநா அநாவாதோ முனிவரவராக என்கிறோம். எனின் நாந்பிற்கு ஜநா அநாவாதோ முனிவரவராக இந்தக்கை ॥ ஸ்தோத்ரங்களை
நாந்பாகமநோஹராணி ஸுஜதி ப்ரேஸ்ணா மர்஦ியாந்முகாத் தாந்போது
எனினிடுவித்தருள்கின்றுர் ; அப்போது சியரின் பாம்
இந்தப்பை என்னென்பது! (ஏது)

அநாய்ப்ரவரஸ்ய தஸ்ய கருணா கஸ்ய ஸ்துநேர்஗ோசரः ।
அநாய்ப்ரவரஸ்ய தஸ்ய கருணா கஸ்ய ஸ்துநேர்஗ோசரः ॥

ஸ்ரீகாசலேசதயாபாத்ர ஸ்தோத்ரம்
ஸ்ரீகாசலேசதயாபாத்ர ஸ்தோத்ரம்
முற்றுப் பெற்றது.